

Η πέμπτη δόση του δανείου και οι «αγανακτισμένοι» πολίτες (Σεβ. Μητροπ. Ναυπάκτου και Αγίου Βλασίου Ιερόθεος)

Categories : [ΑΝΕΠΙΚΑΙΡΑ](#)

Date : Ιουλίου 5, 2011

Παρακολουθούμε όλοι τις συζητήσεις για την πέμπτη δόση τού δανείου πού θέλουμε νά εισπράξουμε από την Τρόϊκα, προκειμένου νά μήν καταρρεύση η οικονομία τής Πατρίδας μας. Κατ' αρχάς, παρατηρούμε ευχάριστα ότι όλοι μιλούν για την Πατρίδα καί την σωτηρία της, μιά έννοια πού τόν τελευταίο καιρό είχε ατονίσει χάριν τής παγκοσμιοποίησης καί τών αγαθών της. Χωρίς νά παραμελούμε την οικουμενικότητα, δέν πρέπει νά παραγνωρίζουμε την αξία τής Πατρίδος.

Έπειτα, τά σχετικά μέ την πέμπτη δόση τού δανείου μού υπενθύμισαν την δόση τού «ναρκωτικού» πού αναμένει μέ πολύ μεγάλη επιθυμία ο εξαρτημένος, την οποία δόση πρέπει νά λαμβάνη κατά διαστήματα για νά μήν εμφανισθούν τά συμπτώματα τής στέρησης, αλλά αυτό τόν αφήνει μέσα στόν κλοιό τής δουλείας. Ο καθηγητής Αντώνιος Κουτσελίνης δίνοντας τόν ορισμό τής εξάρτησης γράφει ότι ως εξάρτηση «νοείται μιά κατάσταση ψυχική ή καί φυσική ("σωματική") πού εμφανίζεται ως αποτέλεσμα τής επίδρασης ενός φαρμάκου σ' ένα ζωντανό οργανισμό καί χαρακτηρίζεται από μιά ποικιλία εκδηλώσεων, μέσα στίς οποίες περιλαμβάνονται πάντοτε η διάθεση για την συνέχιση λήψης τού φαρμάκου, μέ σκοπό την επανεκδήλωση τών φαρμακολογικών ενεργειών του ή αντίθετα την αποφυγή δυσάρεστων συμπτωμάτων πού μπορεί νά εκδηλωθούν, όταν δέν ληφθεί».

Δεδομένου ότι η εξάρτηση είναι σωματική, ψυχολογική καί ιδεολογική, σκέφθηκα ότι η ελπίδα καί η επιδίωξη τής λήψης τής πέμπτης δόσης θυμίζει έναν εξαρτημένο οργανισμό, πού είναι εθισμένος στά ψευδαισθησιογόνα-παραισθησιογόνα «ναρκωτικά», τά οποία «προκαλούν διαταραχές τής αντίληψης τού επιπέδου συνείδησης καί τού θυμικού». Έτσι, η αναμενόμενη οικονομική δόση υπενθυμίζει την κατάσταση ενός λαού πού είναι εξαρτημένος, πού έχει εθισθή στό φάρμακο καί, όταν τού τό παίρνουν, αντιμετωπίζει τά συμπτώματα τής στέρησης. Για νά θυμηθώ τόν Μαρκούζε, αυτό παραπέμπει στόν «μονοδιάστατο άνθρωπο» καί την «μονοδιάστατη κοινωνία», η οποία παραθεωρεί τό «ουσιώδες» τού βίου πού έχει σχέση μέ τό νόημα ζωής, πού δέν στηρίζεται στην πλαστικότητα τών αναγκών καί την δουλοπρέπεια.

Τά ερωτήματα είναι πολλά: τόσα χρόνια, λοιπόν, ως λαός και ως κοινωνία έχουμε υποστή εξάρτηση σέ τέτοιες ανούσιες «ουσίες» πού προκαλούν ψευδαισθήσεις και χρειαζόμαστε αλληπάλληλες δόσεις; Και θά περιμένουμε πάντοτε από τούς παγκόσμιους εμπόρους τών «ναρκωτικών ουσιών» νά μάς δίνουν τίς δόσεις γιά νά μήν υποστούμε τίς συνέπειες τής στέρησης; Τό πρόβλημα είναι οι δόσεις ή η απεξάρτηση και η θεραπεία από τήν αναζήτηση ψευδαισθήσεων, παραισθήσεων μιάς ευτυχισμένης ζωής; Τελικά, χρειαζόμαστε «ευτυχία ή ελευθερία»;

Βλέπω τήν αντίδραση τών «αγανακτισμένων», αλλά και «εξαγριωμένων» πολιτών και δέν θέλω νά τήν ερμηνεύσω μέσα από τήν διαδικασία τής στέρησης, αλλά μέσα από τήν διαδικασία τής ελευθέρωσης από ποικίλες εξαρτήσεις πού μάς επιβάλλουν ξένα και ντόπια οικονομικά κέντρα συμφερόντων και ποικιλόμορφοι μηχανισμοί. Νομίζω ότι αναζητείται η ελευθερία από τόν φαύλο κύκλο τού ψεύδους, τών υποσχέσεων μιάς ευτυχισμένης ζωής, πού και αυτή δέν έρχεται. Έχει κουρασθή ο κόσμος από τήν απόκρυψη τής αλήθειας πού γίνεται από αυτούς πού έπρεπε νά ενημερώνουν πλήρως τόν λαό, αλλά και από τήν ανεργία και τήν στέρηση τών αναγκαίων γιά τήν βιολογική ζωή.

Πάσχει όμως και η κοινωνία μας. Η διαφθορά έγινε μέρος τού κοινωνικού και οικονομικού συστήματος και δέν φαίνεται ελπίδα διόρθωσης. Γνωρίζω ότι στό μέσον τής οικονομικής κρίσης δέν γίνονται οικονομικοί έλεγχοι, οι οποίοι έχουν διαταχθή πρό πολλών ετών, δέν καταβάλλονται οφειλόμενα πρόστιμα στό Κράτος, μηνύονται στά δικαστήρια έντιμοι υπάλληλοι πού τόλμησαν νά αποδώσουν ευθύνες, ενώ άλλοι υπάλληλοι πού έκαναν τά πάντα νά μήν επιστραφή στό Κράτος ΦΠΑ επιβραβεύονται μέ θέσεις γιά νά εισπράξουν τούς φόρους από τόν λαό! Ζούμε σέ μιά κοινωνία πού κολυμπάει στό ψέμα και τήν υποκρισία. Τιμωρούνται απλοί πολίτες πού οφείλουν ελάχιστα ποσά και παραμένουν ατιμώρητοι και ελεύθεροι όσοι υπήρξαν αιτία νά δαπανηθή τό δημόσιο χρήμα. Από τήν άλλη πλευρά μερικοί πολιτικοί σκέπτονται ακόμη τό πολιτικό κόστος. Εδώ καταρρέει ο οικονομικός και κοινωνικός ιστός τής Πατρίδας μας και ακόμη οι πολίτες υπολογίζονται ως ψήφοι.

Σκέπτομαι, όμως, μέ απλότητα και ενδεχομένως μέ αφέλεια: Γιατί η υπεύθυνη κυβέρνηση δέν καλεί σέ συναγερμό όσους γνωρίζουν τήν οικονομική κατάσταση τής χώρας, δηλαδή τούς πρώην πρωθυπουργούς, τούς πρώην υπουργούς οικονομικών, τούς πρώην διευθυντάς τραπεζών, τούς ειδήμονες καθηγητές, επιτυχημένους

επαγγελματίες κλπ., ώστε να βρεθή διέξοδος από την κρίση με γνώση, αποφασιστικότητα, δικαιοσύνη και ρεαλισμό; Στην περίπτωση του πολέμου γίνονται επιστρατεύσεις όσων μπορούν να φέρουν όπλα. Στην δική μας περίπτωση δεν πρέπει να γίνη τό ίδιο;

Επειδή άρχισα τό άρθρο αυτό με τό παράδειγμα του εξαρτημένου από εξαρτησιογόνες ουσίες μπορώ να τό κλείσω με την σκέψη ότι η εξάρτηση δεν αντιμετωπίζεται με δόσεις, αλλά με μέτρα καταστολής πού πρέπει να ληφθούν εναντίον των εμπόρων των «ναρκωτικών», πού αφιονίζουν τόν λαό με στόχους ευημερίας, με την συνεχή θεραπεία απεξάρτησης των εξαρτημένων από πλαστικές και ψεύτικες ανάγκες και με τόν αγώνα για δικαιοσύνη και κοινωνική επανένταξή τους, δηλαδή την δημιουργία μιάς κοινωνίας πού στηρίζεται στην αλήθεια, την ελευθερία και την δικαιοσύνη. Καί κυρίως απαιτείται προσπάθεια απομάκρυνσης όλων από ποικιλόμορφες παραισθήσεις και ψευδαισθήσεις, έστω και άν αυτό κοστίζει.

Πάντως σήμερα υπάρχει αγωνία στόν λαό όχι μόνον από τίς επιπτώσεις τής κρίσης, αλλά και από την απόκρυψη τής αλήθειας. Αν κάποιος παρακολουθή όλες τίς δηλώσεις των πολιτικών και τίς καταγράφει ισχυρώς στην μνήμη του, θά διαπιστώσει ότι πάσχουν από αλήθεια, γιατί λέγονται εντελώς αντίθετα πράγματα σε διαφορετικές χρονικές στιγμές. Γι' αυτό σήμερα χρειάζονται ηγέτες πού με θάρρος να λένε την αλήθεια στόν λαό και όχι να τόν παραμυθιάζουν και να τόν εμπαίζουν, να προτείνουν λύσεις με εντιμότητα και να αντιμετωπίσουν με γενναιότητα τά θέματα πού συνδέονται με την κρίση. Ισχύει και εδώ τό ρητό: «η αλήθεια μεγάλη και ισχυροτέρα παρά πάντα» (Α' Έσδρα, δ', 35).-

(Πηγή: "Εκκλησιαστική Παρέμβαση" Ιούν. 2011)

Διαβάστε περισσότερα κείμενα του Σεβασμιωτάτου πατώντας [εδώ](#)